

<i>preek</i>	25-12-2022 (kerst)
<i>thema</i>	Een groot geschenk
<i>tekst</i>	Micha 5:4a: en hij brengt vrede
liturgie:	
<i>gesproken votum, groet, amen ingeleid met</i>	ELB 171 (Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft)
<i>gebed</i>	kerstlied (Het is kerst)
<i>kindermoment</i>	kinderlied: Vrolijk kerstfeest iedereen (Wonderbare Raadsman)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Micha 5:1-4a</i>	
<i>preek</i>	Kerkboek-2006 Gezang 50 (Ere zij God)
<i>geloofsbelijdenis =</i>	Apostolische geloofsbelijdenis (Ik geloof in God de Vader) melodie: Liedboek 481 (Hoor de engelen zingen de eer)
<i>kerstgroet</i>	
<i>gebed ingeleid met</i>	Opwekking 595 (Light of the world, You stepped down into darkness)
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte tijdens</i>	Opwekking 527 (O holy night, the stars are brightly shining)
<i>zegen met gesproken amen</i>	Sela: Geef ons vrede (Hoeveel mijlen nog te reizen)

kindermoment (ontleend aan Matteüs 2)

Ik heet Eliëzer en ik weet alles van de wet. Als het moet kan ik hem zo uit het hoofd opzeggen. Zal ik het allereerste begin eens laten horen? In het Hebreeuws natuurlijk! Luister maar: *Berésjit bara Elohim ét hassjamajim we-ét ha-arèts* (= In het begin schiep God de hemel en de aarde). Ik zou zomaar verder kunnen gaan; het hele hoofdstuk; en als het moet het hele boek. Ik heb het allemaal in m'n hoofd zitten want ik heb het allemaal geleerd. Ik ben namelijk schriftgeleerde.

Van de week ben ik zo bang geweest, jongens. De koning riep ons bij elkaar. We moesten allemaal komen. Je zou zeggen: het is toch heel gewichtig als je bij de koning moet komen. Ja, dat klopt. Als een aardige koning iets van je wil weten, dan word je trots op jezelf. Maar onze koning ... is een vreselijke man. Er zitten hier toch geen verklikkers hè? Niemand mag aan de koning vertellen dat ik hem een vreselijke man vind. Want weet je wat er dan gebeurt? Dan laat hij me doden. Hij heeft z'n eigen vrouw al vermoord. En een tijdje later heeft hij een paar van z'n eigen zoons vermoord; want hij was bang dat één van hen de nieuwe koning wilde worden en dat wilde hij niet want hij wilde de koning blijven en daarom heeft hij z'n eigen zoons laten doden. Zo'n man is het. Gemeen is hij. Hij weet dat wij allemaal een hekel aan hem hebben omdat hij uit het buitenland komt maar toch de baas speelt over ons land. Hij weet dat iedereen tegen hem is en overal vermoedt hij mensen die hem weg willen hebben, die hem willen doden. Voor de zekerheid pakt hij heel vaak mensen op en die vermoordt hij zonder met z'n ogen te knippen. Nou dan snap je dat ik bang werd toen hij alle schriftgeleerden bij elkaar riep (de farizeeën ..., de sadduceeën ...; we moesten allemaal komen).

We hadden gehoord dat hier in Jeruzalem een bijzonder groepje reizigers was aangekomen: magiërs. Ik heb er persoonlijk niks mee, met zulke lui. Dat snap je vast wel: ik ben immers een schriftgeleerde. Maar ik weet dat er tussen de mensen van Gods volk heel veel domme mensen zijn (mensen die niks van de wet weten), van die domme mensen die heel erg tegen zulke magiërs opkijken. Magiërs zijn een soort van tovenaars. Ze kijken naar de sterren en dan kunnen ze daaraan zien wat er gaat gebeuren. Veel mensen denken dat deze magiërs niet alleen in de sterren kunnen *lezen* wat er gaat gebeuren maar de stand van de sterren ook kunnen *veranderen*. Ik vind dat we aan dat groepje magiërs maar niet te veel aandacht moeten geven. Er is vaker vreemd volk, hier in Jeruzalem; ze gaan allemaal vanzelf wel

terug naar waar ze vandaan gekomen zijn.

Maar hier in Jeruzalem werd gefluisterd dat ze bij de koning waren gekomen, die magiërs. Ze hadden notabene gevraagd waar ze de pasgeboren koning van de Joden konden vinden. Dat geloof je toch niet. Dat kan niet waar zijn. Wie haalt het in z'n hoofd om bij Herodes te gaan vragen waar de nieuwe koning is? En er dan ook nog bij zeggen: we willen hem graag eer bewijzen als de grote machtige opperkoning. Blijkbaar willen die magiërs graag dood. Iedereen hield z'n adem in. Iedereen deed net of hij niks gehoord had. Ik ging gewoon verder met les geven over de wet; tijdens de les praatten we niet over de magiërs. Maar iedereen dacht er natuurlijk wel aan en we hielden allemaal ons hart vast.

En toen kwam een soldaat van de koning de les verstoren. Ik moest direct meekomen want de koning ontbood mij. Angstig ging ik mee. Wat zou de koning doen? Gelukkig was ik niet alleen want de koning had alle schriftgeleerden bij elkaar geroepen. Hij keek heel vriendelijk. Hij vroeg: 'Waar zal de Messias geboren worden?' Oh, dat was makkelijk. Dat konden we zo zeggen: in Betlehem natuurlijk! want Micha heeft dat gezegd. Iedereen dacht: we zeggen verder niks; we vragen verder niks. En de koning ... Hij bedankte ons en wij gingen opgelucht weg.

Ik wil er verder niks mee te maken hebben. Veel te gevaarlijk. Maar ik hoop dat de messias gauw komt. Want als ik de profeten mag geloven, zal de messias echt een geweldige koning zijn. Ik kan daar nu al van zingen! Zingen jullie mee?

Een kind is ons geboren.	Wonderbare Raadsman!
Een Zoon is ons gegeven.	Sterke God!
En zijn heerschappij duurt voor eeuwig.	Eeuwige Vader!
	Vredevorst!

preek

Eliëzer en zijn collega's kennen Micha 5.

Voor ons is het een tekst van heel lang geleden, maar ook voor Eliëzer en de zijnen is het al een oude tekst (in hun tijd is hij al 700 jaar oud). Het is een oude tekst maar hij is niet vergeten! De schriftgeleerden kennen hem en ze kunnen hem zo uit hun hoofd opzeggen (in het Hebreeuws uiteraard):

We-attá Bét-lèchèm Èfrátá tsáír líhejót be-alfé Jehudá, mimmechá lí jétsé líhejót mósjél be-Jísraél.	Uit jou, Betlehem in Efrata, te klein om tot Juda's geslachten te behoren, uit jou komt iemand voort die voor Mij over Israël zal heersen.
---	---

Deze tekst hebben ze direct paraat als hun gevraagd wordt waar de messias geboren zal worden.

Het is een heel bijzondere tekst.

Heel veel profeten hebben vroeger aangekondigd dat er een redder zou komen. God zou iemand naar de mensen toe sturen om hen te redden uit de ellende: een nieuwe koning! En dat gaf heel veel hoop aan de mensen van Gods volk want het leven viel niet mee. Steeds weer kwamen de profeten met zo'n soort aankondiging. Maar niemand zei erbij waar die koning vandaan zou komen. Micha wel! God had het alleen aan Micha verteld en Micha was de enige die kon vertellen dat de nieuwe koning uit *Bethlehem* zou komen. Dat kunnen de schriftgeleerden direct vertellen.

Maar ze doen er niks mee.

Dat is een pijnlijk verschil met de herders in de velden van Judea.

Als midden in de nacht bij een groepje herders een engel verschijnt om hun te melden dat de redder geboren is, gaan ze zo gauw mogelijk op pad naar Bethlehem. Ze zijn helemaal enthousiast over de geboorte van Jezus.

Maar bij de schriftgeleerden is geen sprake van enthousiasme. Misschien uit angst.

Misschien ook omdat ze denken: als de messias werkelijk geboren wordt, zal God ons dat ongetwijfeld rechtstreeks vertellen; maar we hebben nog niks gehoord dus er is niks om blij over te zijn en voorlopig moeten we ons vooral gedeisd houden.

Jammer! Begrijpelijk maar toch vooral jammer!

God komt met een groot geschenk: een bijzondere heerser geeft Hij! een sterke koning! een goede herder! God stuurt iemand die zijn mensen beschermt, die hen verzorgt, die hen weer bij elkaar haalt en hen bij elkaar houdt, die hun wonden verbindt, die extra aandacht geeft aan wie extra aandacht nodig heeft, die alles voor zijn mensen over heeft! Micha heeft dat aangekondigd. De schriftgeleerden worden er door de vraag van Herodes weer aan herinnerd. Het gaat werkelijk om een groot geschenk van God. Maar ze onderzoeken niet of God het in hun dagen werkelijk geeft. Wat doen ze daardoor zichzelf tekort! (en niet alleen zichzelf maar ook hun leerlingen). Ondanks al hun kennis van het Oude Testament zal het nog lang duren voor ze eindelijk gaan erkennen dat Jezus degene is die door Micha was aangekondigd; en sommigen komen nooit zover omdat ze zich helemaal vast draaien in hun eigen overtuiging en zich daar niet meer aan kunnen ontworstelen.

En wij? Wat doen wij?

Laten we Gods geschenk aanvaarden.

Die heerser, die koning, die herder die aangekondigd was. Laten we dat geschenk van God aanvaarden. Laten we Jezus aanvaarden. Laten we Hem erkennen als onze Heer. Laten we Hem erkennen als onze God.

Jezus. *Hij brengt vrede.*

Om te beginnen: vrede in je eigen hart.

Dat je in het reine komt met jezelf. Dat je verwerkt hoe je bent. Dat je aanvaardt hoe je leven gaat. Dat je Jezus uitnodigt en dat je tegen Hem zegt: Heer, U bent welkom in mijn leven! Kijk naar mij en zie hoe ik ben! Ik wil zo graag iets van uw vrede uitstralen in mijn leven maar ik red het op eigen kracht niet; soms denk ik dat het me lukt maar ik moet steeds opnieuw ontdekken dat ik U daar bij nodig heb.

Daar begint de vrede mee: met vrede in je eigen hart.

Vervolgens wil Jezus vrede brengen van jou met de mensen direct om je heen.

Vrede in je eigen huis, in je eigen familie, in je eigen buurt, in je eigen gemeente. Bid je daar wel eens om? om vrede? Bid je wel eens als je in oorlog bent met mensen direct om je heen? Ja? Daar ben ik dankbaar voor. En toch wil ik nog even doorvragen. Wat bid je dan? (Da's ook een vraag aan mijzelf hoor!). Probeer je God aan jouw kant te krijgen?

Roep je God te hulp om de ander eindelijk eens te laten stoppen? Betekent vrede voor jou dat de ander zich gewonnen geeft aan jou? Vrede is zo'n moeilijk woord. Maar wat ik zeker weet: het gaat over iets heel moois want het gaat over iets dat Jezus brengt: je ontvangt vrede met God; je krijgt een veilig leven; alles in je leven wordt harmonieus. Het is een groot geschenk van God als je in vrede leeft met de mensen direct om je heen.

Maar Jezus is daar niet tevreden mee want Hij wil vrede brengen op de hele aarde.

Die vrede is vandaag ver te zoeken. Wat een geweld in Oekraïne! Wat een geweld in Iran! Wat een geweld in Afghanistan! Wat een geweld in grote delen van Afrika! Wat een geweld in de Verenigde Staten! Wat een geweld, ook in ons land!

En toch ... brengt Jezus vrede.

Vandaag weten we weer zeker dat het Hem ernst is, die vrede.

Jezus werkt eraan. Hij gaat het voor elkaar krijgen. Hij schakelt ons daarbij in. Hij neemt ons daarin mee. Een grote stap werd gezet in de nacht dat Jezus werd geboren. Toen hief het machtige leger van Gods engelen de strijdkreet aan. Laten wij instemmen met die strijdkreet:

Alle eer aan God! Vrede op aarde! God houdt van de mensen!

Amen!